

fredse med, regeringen på finansloven i år har foreslået et større beløb, end der hidtil har været tale om.

Konsekvenserne af de knappe ressourcer har været, at den erhvervsuddannelsesreform, der blev gennemført for nogle år siden, og som – selv om vi stemte imod den i sin tid – også indeholdt en række positive elementer, aldrig er blevet udmøntet på en række områder. Det gælder f.eks. med hensyn til realisering af det, som man kalder helhedsorienteret undervisning, og det gælder også med hensyn til at kunne tilbyde en række valgfag. Der har simpelt hen ikke været penge til at gennemføre de ting. Og når det gælder den helhedsorienterede undervisning, ligger problemet også i, at de pædagogiske forudsætninger i en række tilfælde heller ikke har været til stede.

Sammenlignet med de ungdomsuddannelser, der sorterer under amtskommunerne, det vil sige gymnasier og hf, er erhvervsskolerne klart ringere stillet. Det er der også andre der har fremhævet. Det ses bl.a. af, at antallet af elever i klasser og på hold er lavere i de almene gymnasier og hf. Det ses også derved, at frafaldet er større på erhvervsskolernes område, og det er efter vores opfattelse udtryk for, at man for erhvervsskolernes vedkommende må gøre noget af det, som man gør for de almene gymnasier og hf-området, nemlig sikre lidt bedre økonomiske ressourcer til området.

Frafaldet siger også noget om, at kvaliteten af undervisningen på erhvervsskolerne i mange tilfælde formentlig heller ikke er tilfredsstillende. Man har ikke i tilstrækkelig grad kunnet tage udgangspunkt i det, som var elevernes forudsætninger, og det vil sige, at en række unge ikke har kunnet gennemføre uddannelsen, fordi de forudsætninger, eleverne havde, og de ting, de blev undervist i, ikke svarede til hinanden.

Derfor er det efter vores opfattelse vigtigt, at man også ser på lærernes efteruddannelse, og det er vigtigt, at lærernes efteruddannelse på erhvervsuddannelsesområdet bliver højnet kvalitetsmæssigt. Det mener vi ikke kan ske med det nuværende taxametersystem, hvor man altså har efteruddannelsen som en del af resten.

I den forbindelse mener vi, det er værd at kigge på andre uddannelsesområder, se på, hvordan man griber taxametersystemet an dér. Jeg mener, at man bør overveje at holde ting ude af det generelle taxametersystem, som det allerede sker, men altså i større omfang, så man er sikker

på, at der er nogle områder, der bliver prioriteret.

Der er en skrigende modsætning mellem de penge, der anvendes til efteruddannelse på AMU-området, og de penge, der anvendes på de tekniske skolers område, og det mener vi ikke er tilfredsstillende. Selvfølgelig kan der godt være gode begrundelser for, at efteruddannelseskontoen på AMU-området skal være større end på de tekniske skolers område, for der er jo primært voksne på AMU. Men i dag er det klientel, det her drejer sig om, i stigende omfang sammenligneligt, og derfor mener vi, at det er værd at se på, om ikke efteruddannelsen kunne styrkes på de tekniske skolers område, og om den også kunne styrkes mere direkte, og det vil sige, at den ikke indgår i det generelle taxametersystem.

Vi er helt enige i, at det er vigtigt, at så mange unge som overhovedet muligt får en kompetencegivende erhvervsuddannelse, og når en del af de unge gennem tiderne ikke har fået det, hænger det også sammen med, at i en periode kunne de ikke få praktikpladser, og der er jo stadig væk problemer med, at der er unge, der ikke kan få praktikpladser.

Hvis der altså skal ske noget på det her område, er vi enige med regeringen i, at der skal afsættes flere penge på området. Men efter vores opfattelse er det ikke nok. Det er også nødvendigt, at kvaliteten inden for undervisningen forbedres, og det forudsætter efter vores opfattelse, at specielt efteruddannelsen forbedres.

Vi mener også, det er vigtigt, at man ser på, hvordan andre uddannelsesområder har det, og det kan godt være, at en sammenligning mellem gymnasiet og hf viser, at gymnasierne bruger flere penge, men det kunne også være udtryk for, at det er fornuftigt at bruge flere penge på området, frem for at spise erhvervsskolerne af med de begrænsede midler, som de gennem 1980'erne har fået.

Så mener vi også, det er vigtigt, at lærerne får tid til at undervise, at lærerne får tid til at samarbejde indbyrdes om undervisningen, og at skolerne ikke skal bruge ressourcerne på at finde ud af, hvordan de kan tjene penge på dette og hint for overhovedet at få forretningen til at køre.

Det er også et produkt fra 1980'erne, at erhvervsskolerne skulle være virksomheder, skulle være forretninger, som skulle tjene penge, og det vil sige, at for mange erhvervsskoler, som